

**Deel 1: interview met Mr. Viboth, hoofd van de school in Kakot.
KIDS OF KAKOT/FRIENDS OF KAKOT**

Het is niet eenvoudig om kind in KAKOT te zijn. Over het algemeen hebben deze kinderen uit dit dorp in noordoost CAMBODIA, ouders, die hen steunen om naar school te gaan, maar anderzijds ook bezwaren zien.

Om te beginnen, de kinderen wonen 4-5 kilometer van school af en kunnen het dagelijkse vervoer hiernaartoe, niet betalen. Verder moeten ze op hun jongere broertjes en zusjes passen en ook nog helpen op het stukje land, dat de familie bezit. Kinderen hebben ook hun eigen dromen, hoe klein ook, in de vorm van gebruik van een mobiele telefoon of een cool T-shirt. Het probleem is, dat ze denken dat de enige manier om dit te realiseren, niet het volgen van onderwijs is. Ze willen hetzelfde werk gaan doen als hun ouders, ongeacht de slechte betaling hiervoor. Deze kinderen hebben iemand van buitenaf nodig, die hen duidelijk maakt dat hun toekomst anders kan worden.

Lev Viboth, op foto hieronder, is zo'n man. Met eenzelfde achtergrond koos hij niet voor een professionele carrière met status, maar werd hij leraar met minder beloning en aanzien in zijn eigen dorp.

Deel 1 gaat over de problemen die hij tegen komt. Dit is zijn verhaal.

Mr. Viboth: kunt U een beschrijving geven van de bewoners van KAKOT.

Kunnen ze lezen/schrijven, zijn ze geïnteresseerd in school en bereid nieuwe zaken (aan) te leren?

"Ongeveer 50-60 % van de bewoners kunnen een beetje lezen en schrijven op het niveau van groep 4-5. De meeste ouders vinden het belangrijk dat kinderen naar school gaan, maar hun economische omstandigheden maakt dat bijna onmogelijk. Het huis is te ver van school, de familie heeft de kinderen nodig om op de jongere kinderen en vee te letten en mee te werken op het land.

Het gebrek aan schoolspullen is een ander probleem. Kinderen zien dat anderen wel schoolkleding hebben, of een boek, pen, tas en wat geld om iets lekkers te kopen in lunchtijd. Ook zien ze dat oudere broer/zus gaan werken en geld verdienen, waardoor naar school gaan minder leuk wordt.

Bovendien levert 12 jaar naar school gaan levert niet automatisch de garantie op, dat ze geld kunnen gaan verdienen. Ouders weten dit en willen niet dat kinderen dezelfde schoolloopbaan volgen als zij zelf.

Maar aan de andere kant hebben de ouders niet de mogelijkheid en het besef hun kinderen te ondersteunen om -via de basisschool- naar het vervolgonderwijs te gaan. Hun probleem: geld om naar de basisschool te gaan is er nauwelijks, hoe dan

te stimuleren dat kinderen verder leren?

Daardoor bestaat er een spanningen tussen de ouders en school. Als docenten met ouders over hun kinderen willen spreken, dan lukt dat niet vaak. Ouders zijn of alleen 's avonds thuis of ze overnachten op hun veld.

"En wat als kinderen stoppen met naar school gaan?"

Dit besluit beïnvloedt niet alleen de student maar ook de samenleving met als gevolg:

1. Migratie: kinderen volgen bijvoorbeeld hun familie en gaan in het bos houtkappen om dit te verkopen. Het is zeer gevaarlijk werk (ongeluk, ziekte oplopen). Soms worden ze bedrogen door makelaars die hen werk bieden in Thailand of Malaysia.
2. Gebruik van drugs/gokken/alcohol: omdat ze niet iedere week werk hebben is er tijd om foute gewoontes aan te leren, meestal ingegeven door eenzaamheid.
3. Trouwen op jonge leeftijd (18-20 jaar): zij zoeken stabiliteit ook al zijn ze nog niet in staat hun eigen gezin te onderhouden.

Het hoofddoel is niet het individu, maar de hele familie, onderwijs te bieden, om het leven te verbeteren voor henzelf en de gemeenschap. Als men dat begrijpt, en de voordelen hiervan inziet, is men bereid met ons samen te werken om een betere toekomst op te bouwen.

Dit vraagt meer dan goede wil en bieden van onderwijs. Hoe hard wij ook werken, we hebben ook behoefte aan kennisoverdracht, ervaring en Fondswerving. De steun van de "Vrienden van KAKOT" vertegenwoordigt een oprechte kans om een betere wereld te bouwen."

Deel 2 gaat over hoe de stichting Friends of KAKOT hem helpt het grote verschil te maken.

